

[Henning Rasmussen]

med yderligere kraftige forhøjelser til næste år, for vi skal have en forøgelse af overskuddet i Post- og Telegrafvæsenet«, og da det så viste sig, da finanslovsforslaget blev gennemarbejdet, at der faktisk var tale om en markant forøgelse af Post- og Telegrafvæsenets overskud, blev det et finanslovspørgsmål, som er ved at finde en rimelig løsning med et lavere overskud, end man havde budgetteret med, og med takster, som befolkningen og P & T kan leve med.

Og så vil jeg gerne sige til hr. Behnke, at enhver, der kender til det fortrinlige samarbejde, der næsten alle vegne er mellem offentlige myndigheder og private virksomheder, plejer ikke at have store diskussioner om, hvorvidt et opgaveområde er privat eller ikkeprivat. Det, der skaber diskussionen, er det forhold, at man meget markant siger: Nu skal vi privatisere.

Jeg vil godt nævne et eksempel. Når der i lovforslaget om en ændring af den kollektive trafik forhold i hovedstadsområdet står, at den kommunale institution, der foreslås dannet, skal privatiseres mindst 30 pct., og at ministeren, hvis det ikke sker, skal give sin tilladelse til, at det undlades, er det et markant, ideologisk felttog. Tilmed fastsætter Folketinget i det konkrete tilfælde, hvilke pligter kommunerne har – endda i procenter – med hensyn til privatisering.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg undrede mig over det, hr. Behnke sagde om privatisering, men jeg forstod nu, at den egentlige grund til, at Fremskridtspartiet ønsker en privatisering, er, at man ønsker en øget medarbejderindflydelse i de offentlige virksomheder, og det synes jeg da er fortrinligt.

Men hvis det er det, der er meningen med det, er der jo slet ingen grund til al denne ståhej, så er der jo slet ingen grund til at sælge disse virksomheder. Det ligger jo i vores hånd her i Folketinget at gennemføre en øget medarbejderindflydelse i de offentlige virksomheder; det kan vi gøre uden at sælge dem.

Ulempen er, at forudsætningen for, at de kan sælges, er, at medarbejderne har noget kapital, og så er det de mest velstillede blandt medarbejderne, der får indflydelse, og ikke de andre.

Hvis det er lighed, det handler om, hvis Fremskridtspartiet har en demokratisk indstilling og gerne vil fremme en øget medarbejder-

indflydelse, så lad os snakke om det, men det behøver vi ikke at sælge virksomheder for.

Formanden:

Hr. Behnke for en kort bemærkning. Derefter går vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Når jeg specielt understregede muligheden for, at virksomheder, der i dag ligger i offentligt regi, og som kommer i privat regi, gennem aktier giver medarbejderne mulighed for at få en direkte indflydelse, er det, fordi en sådan indflydelse har de ikke i dag. Men det er en indflydelse, som de rent faktisk får mulighed for at få. Vi har set i Sverige, og vi har set i Storbritannien, hvordan man med succes har privatiseret endda meget store offentlige virksomheder og bl.a. har friholdt en del af aktierne til salg til medarbejderne. Vi synes ærlig talt, det er en god ting at gøre det og på den måde knytte medarbejderne, rige som fattige, tættere til virksomheden.

Og det behøver ikke kun at være de rige medarbejdere, der får andel heri. Jeg er vidende om, at ved nogle af de seneste privatiseringer, man har foretaget i England, har man solgt aktier med et aktiepålydende helt ned til 1½ pund, og så kan alle være med.

Henning Andersen (KF):

Forhandlingerne om finansloven for 1989 har uden tvivl været de vanskeligste i de senere år. Derfor hilser vi i den konservative folketingsgruppe med betydelig tilfredshed, at KVR-regeringens første finanslov, der naturligvis bygger på et samarbejde med en række partier, også indeholder klare konservative mærkesager.

Økonomisk fastholder vi den stramme politik, vi undgår skattestigninger, og vi baner vejen for lettelser i de kommende år.

Politisk viser det, at regeringen er fuldt manøvredygtig, og der er ikke noget andet politisk alternativ, har vi nu fået slået fast. Denne regering har klart bevist, at den er i stand til at formidle et godt samarbejde partierne imellem her i Folketinget.

Finansloven for 1989 med de ændringsforslag, der måtte blive vedtaget, har et indhold,